

การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้าในประเทศไทย

นางสาวสุภาวดี วีระประจักษ์

005993

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

ภาควิชาการธนาคารและการเงิน

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๒๔

A FINANCIAL ANALYSIS OF ELECTRIC WIRE INDUSTRY IN THAILAND

Miss Supavadee Veeraprajuck

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Accountancy

Department of Banking and Finance

Graduate School

Chulalongkorn University

1981

หัวข้อวิทยานิพนธ์   การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้าในประเทศไทย
โดย   นางสาวสุภาวดี วีระประจักษ์
ภาควิชา   การธนาคารและการเงิน
อาจารย์ที่ปรึกษา   รองศาสตราจารย์ธดาวดี มีนะกนิษฐ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุณนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
.....
(ศาสตราจารย์ สังวร ปัญญาติก)

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ธดาวดี มีนะกนิษฐ)

.....
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริรัตน์ ธนิตยวงศ์)

.....
.....
(อาจารย์ไพฑูริย์ บุนนาค)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้าในประเทศไทย
ชื่อนิสิต	นางสาวสุภาวดี วีระประจักษ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ธศวดี มีนะภนิษฐ
ภาควิชา	การธนาคารและการเงิน
ปีการศึกษา	๒๕๑๔

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการศึกษาถึงการวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้าในประเทศไทย เพื่อศึกษาถึงฐานะทางการเงิน ของอุตสาหกรรมนี้ ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ งบการเงิน ซึ่งได้จากแหล่งข้อมูลของทางราชการ คือ กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ โดยทำการวิเคราะห์ระหว่างช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๔ - ๒๕๒๒ และได้ศึกษาถึงโครงสร้างโดยทั่วไปของอุตสาหกรรมนี้ด้วย สาระสำคัญโดยลำดับของวิทยานิพนธ์นี้มีดังนี้

ด้านโครงสร้างของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้าในประเทศไทย ได้ศึกษาถึงภาวะโดยทั่วไปของอุตสาหกรรมนี้ ทั้งในด้านการผลิต การตลาด การควบคุมของรัฐบาล ตลอดจนความช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรมนี้ สำหรับในด้านการผลิต อาจกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมสายไฟฟ้า เป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าที่สำคัญอุตสาหกรรมหนึ่งซึ่งผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศ โดยการส่งวัตถุดิบส่วนใหญ่มาจากต่างประเทศเข้ามาทำการผลิตเอง ปัจจุบันมีผู้ประกอบการผลิตภายในประเทศรวม ๒๒ ราย มีทุนจดทะเบียนตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ ถึง ๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องลงทุนสูง

พอสมควร โดยเฉพาะหากเป็นโรงงานที่มีเตาหลอมเอง จึงมีผู้ผลิตรายใหญ่เพียง ๔ ราย ส่วนในด้านการตลาด ลักษณะ เป็นการแข่งขันกันทั้งระหว่างผู้ผลิตภายในประเทศด้วยกันเอง และกับสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยเฉพาะสายไฟฟ้าอูมิเนียม ซึ่งตลาดมีจำกัด เฉพาะหน่วยงานของรัฐ คือการไฟฟ้าฝ่ายผลิต การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเท่านั้น และเนื่องจากผลิตภัณฑ์ประเภทนี้เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินเป็นส่วนรวม รัฐบาลจึงเข้ามาควบคุมคุณภาพ โดยกำหนดให้เป็นผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานบังคับของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม อีกทั้งยังเป็นสินค้าควบคุมราคา ตามประกาศของคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้า และป้องกันการผูกขาด กระทรวงพาณิชย์อีกด้วย ส่วนในการนำเข้านั้น ในระยะหลังมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ อาจเป็นเพราะปริมาณการผลิตภายในประเทศมีปริมาณเพียงพอที่จะสนองความต้องการภายในประเทศ ส่วนการส่งออกผลิตภัณฑ์สายไฟฟ้านี้ ยังนับว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการส่งออกน้อย แต่ก็มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในด้านต้นทุนการผลิต ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อต้นทุนการผลิตมากที่สุดคือ ราคาของวัตถุดิบ เช่น ทองแดงแท่ง และ P. V. C. วัตถุดิบเหล่านี้ ส่วนใหญ่ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ และราคาวัตถุดิบมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นด้วย รัฐบาลจึงได้ให้ความช่วยเหลือต่ออุตสาหกรรมนี้ในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ต้นทุนการผลิตลดต่ำลง และเพิ่มอำนาจในการแข่งขันกับสินค้าจากต่างประเทศ โดยรัฐบาลได้ลดอัตราอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตจากอัตราร้อยละ ๑๔ ต่อปี เป็นอัตราร้อยละ ๑๐ ตามประกาศกระทรวงการคลัง ฉบับวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ และได้เพิ่มอัตราการจัดเก็บอากรขาเข้าสำหรับสายไฟฟ้าสำเร็จรูปทุกชนิดจากอัตราร้อยละ ๑๕ เป็นอัตราร้อยละ ๓๐ นอกจากนี้ยังให้สิทธิพิเศษในการจำหน่าย โดยในกรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจต้องการซื้อผลิตภัณฑ์สายไฟฟ้าที่ผลิตได้ภายในประเทศ ก็จะมีสิทธิให้มีการเปิดประมูลโดยให้สิทธิการประมูลแก่ผู้ผลิตภายในประเทศเท่านั้น และในกรณีที่เปิดประมูลทั่วไป โดยมีบริษัทต่างประเทศเข้าแข่งขันด้วย ถ้าปรากฏว่าราคาของผู้ผลิตภายในประเทศแตกต่างจากราคาของบริษัทต่างประเทศไม่เกินร้อยละ ๗ แล้ว ก็ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาสนับสนุนซื้อผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ภายในประเทศ โดยต้องรองราคาลงได้

งานวิเคราะห์ฐานะทางการเงินของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า โดยคำนวณหาอัตราส่วนทางการเงินของแต่ละบริษัทในอุตสาหกรรมนี้ แล้วทำการเปรียบเทียบอัตราส่วนของแต่ละบริษัท กับอัตราส่วนโดยเฉลี่ยของกิจการในแต่ละขนาดของบริษัทนั้น ๆ และของทั้งอุตสาหกรรม ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด เพราะเหตุใด ซึ่งการวิเคราะห์นี้แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มคือ วิเคราะห์สภาพคล่อง สภาพเสี่ยง สมรรถภาพในการหากำไรและสมรรถภาพในการดำเนินงาน ผลสรุปจากการวิเคราะห์ปรากฏว่าผู้ผลิตที่ประสบความสำเร็จสูงมี ๓ ราย คือ บริษัทเพลปัสคอตต์จไทยแลนด์ จำกัด รองลงมาได้มาบริษัทกรุงเทพไวร์แอนด์เคเบิลจำกัด และบริษัทสายไฟฟ้าไทย-ยาศาภิ จำกัด และจากการวิเคราะห์ถึงฐานะทางการเงินของกิจการในแต่ละขนาด อาจสรุปได้ว่า กิจการขนาดใหญ่ มีฐานะทางการเงินดีกว่ากิจการขนาดกลางและกิจการขนาดเล็ก ทั้งในด้านสภาพคล่อง สมรรถภาพในการหากำไรและสมรรถภาพในการดำเนินงาน ส่วนกิจการขนาดเล็ก จัดว่ามีฐานะทางการเงินไม่เป็นที่พอใจ โดยมีสภาพเสี่ยงสูงแต่มีสมรรถภาพในการหากำไร และสมรรถภาพในการดำเนินงานต่ำกว่ากิจการขนาดใหญ่และกิจการขนาดกลาง และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว อาจกล่าวได้ว่าฐานะทางการเงินของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้าอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดีนัก โดยเฉพาะทางด้านสภาพเสี่ยงและสมรรถภาพในการหากำไร ซึ่งยังไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักลงทุนได้ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์แนวโน้มของอัตราส่วนทางการเงินแต่ละประเภท เพื่อให้เห็นการเคลื่อนไหวของอัตราส่วนต่าง ๆ ของแต่ละบริษัท เปรียบเทียบกับอัตราส่วนโดยเฉลี่ยของกิจการในแต่ละขนาดของบริษัทนั้น ๆ และของทั้งอุตสาหกรรมในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๒๒ ด้วย

ด้านการบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า จากการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนและงบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน ปรากฏว่าโครงสร้างของเงินทุนของกิจการขนาดใหญ่ กิจการขนาดกลาง กิจการขนาดเล็ก และของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า ได้มาจากหนี้สินโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ ๖๗% , ๕๗% , ๗๕% และ ๖๖% ตามลำดับ

และส่วนใหญ่เป็นหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งอยู่ในรูปเงินเบิกเกินบัญชีและ เงินกู้ยืมจากธนาคาร
 เงินทุนส่วนที่เหลือได้จากส่วนของเจ้าของ และจากการวิเคราะห์งบแสดงแหล่งที่มาและ
 ใช้ไปของ เงินทุน พบว่าวิธีการจัดหาเงินทุนของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้ายังไม่สอดคล้องกับ
 หลักเกณฑ์ที่ดี โดยในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๒๐ และ ๒๕๒๐-๒๕๒๑ มีการจัดหาเงินทุน
 จากแหล่งเงินทุนระยะยาวไปใช้ลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียน นโยบายการบริหารเงินทุน
 เช่นนี้ ถึงแม้จะมีความเสี่ยงน้อย แต่ก็ทำให้ได้รับผลตอบแทนต่ำ เนื่องจากเงินทุนจาก
 แหล่งระยะยาวมีต้นทุนที่สูง แต่การลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนนั้นให้รายได้ไม่มากนัก ส่วน
 ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๒๑-๒๕๒๒ พบว่าได้มีการนำเงินทุนจากแหล่งระยะสั้นไปใช้ลงทุนใน
 สินทรัพย์ระยะยาว นโยบายการบริหารเงินทุนเช่นนี้ ทำให้อุตสาหกรรมมีความเสี่ยงสูง
 ในการที่จะต้องชำระหนี้คืนให้ทันภายในกำหนดระยะเวลาอันสั้น โดยที่อุตสาหกรรมอาจ
 จะไม่สามารถหมุนสินทรัพย์ถาวรให้เป็นเงินสดได้ทัน ถ้าอุตสาหกรรมยังคงใช้นโยบายการ
 บริหารเงินทุนเช่นนี้ต่อไป อุตสาหกรรมก็อาจจะเผชิญกับความเสี่ยงที่สูงขึ้น ซึ่งอาจจะกระทบ
 กระเทือนต่อความมั่นคงได้ในอนาคต

จากผลการศึกษาพอสรุปได้ว่า ปัญหาของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า คือราคา
 วัตถุดิบสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ในขณะที่ผู้ผลิตไม่อาจเพิ่มราคาขายให้สูงขึ้นได้
 มากเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันกันอย่าง
 มาก และยังเป็นสินค้าควบคุมราคาของรัฐบาลอีกด้วย ดังนั้น ผู้ผลิตแทบทุกรายใน
 อุตสาหกรรมสายไฟฟ้าจึงมีกำไรลดลงหรือไม่ก็ขาดทุนมากขึ้น ส่วนปัญหาทางการเงินของ
 อุตสาหกรรมสายไฟฟ้าคือ แหล่งเงินทุนสำคัญที่นำมาใช้ในการดำเนินงานประมาณร้อยละ ๖๐
 มาจากหนี้สินระยะสั้น และนโยบายการจัดหาเงินทุนของอุตสาหกรรม ก็ไม่สอดคล้องกับอายุ
 การใช้งานของสินทรัพย์ โดยในบางปีได้นำเงินทุนระยะสั้นไปใช้ลงทุนในสินทรัพย์ถาวร
 อุตสาหกรรมสายไฟฟ้าจึงเป็นอุตสาหกรรมที่มีสภาพเสี่ยงค่อนข้างสูง และให้ผลตอบแทน
 ค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจแก้ไขปัญหาทางการเงินนี้ได้โดย ควรปรับปรุงนโยบายการจัดหาเงินทุน
 ให้สอดคล้องกับอายุการใช้งานของสินทรัพย์ โดยการนำเงินทุนจากแหล่งระยะสั้นไปลงทุนใน

สินทรัพย์หมุนเวียน และนำเงินทุนจากแหล่งระยะยาวไปใช้ลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ส่วนปัญหา
ราคาวัตถุดิบที่สูงขึ้นนั้น เนื่องจากวัตถุดิบส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ดังนั้น รัฐบาล
จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตวัตถุดิบที่สำคัญ เช่น ทองแดงเส้น อลูมิเนียมเส้น โดย
ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของผู้ผลิตภายในประเทศ และ
ผู้ผลิตก็ควรปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งก็อาจจะช่วยผ่อนคลายปัญหาราคา
วัตถุดิบลงได้ สำหรับปัญหาการแข่งขันกับผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ รัฐบาลควรให้ความสนใจ
แก้ไข อาจจะโดยการขึ้นอัตราอากรขาเข้าสายไฟฟ้าสำเร็จรูปจากต่างประเทศให้สูงขึ้น
ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดการนำเข้า และส่งเสริมการผลิตภายในประเทศด้วย

Thesis Title   A Financial Analysis of Electric Wire Industry in Thailand
 Name   Miss Supavadee Veeraprajuck
 Thesis Advisor   Associate Professor Thadavadi Menakanit
 Department   Banking and Finance
 Academic Year   1981

ABSTRACT

This is a study of the financing of electrical wire industry in Thailand in relation to its financial status. The essential data for this analysis are mainly the financial statements collected from the Department of Commercial Registration, the Ministry of Commerce during 1976 to 1979. The structure of this industry is also taken into account. The major aspects of this study are referred to as follows:

With regard to the structure of this industry, the general conditions including manufacturing, marketing, government control and aids are examined. It may be said that the manufacture of electrical wire is an important import substitute to meet the local demand. It is produced by only importing certain raw materials. Nowadays, there are twenty-two local manufacturers with registered capital ranging from 200,000 baht to 44,000,000 baht which is a high capital industry, especially for those having their own furnace; there are four major manufacturers. As to marketing, there is competition among local manufacturers, as well as with imported manufacture, in particular, the aluminium electrical cables the market of which is limited only

to government agencies i.e. the Electricity Production Authority, the Metropolitan Electricity Authority, and the Regional Electricity Authority, and to ensure its safety towards life and property, there is strict government control on its quality, and they are to meet the standard prescribed by the Committee on Standard Manufacture of the Ministry of Industry. In addition, prices are subject to the Pronouncements of the Central Committee on Prices and Anti-Monopoly of the Ministry of Commerce. With regard to importation, there has recently been a tendency to drop due to the sufficiency of local supply, but export is still scant. Nevertheless, it is likely to increase. As to production capital, it is largely affected by the high prices of raw materials e.g. copper bars, aluminium bars and P.V.C. They have to be imported and their prices are likely to soar. The Government has stepped in to help the production cost and to enhance the competition against imported materials by lowering the import tariff on these materials from 15% to 10% according to the Announcement of the Ministry of Finance dated October 29, 1968, and there is an increase in import tariff on all kinds of fully manufactured electrical wire from 15% to 30%. In addition, special privileges in marketing are granted where any government agency or state enterprise wishing to purchase any electrical wire that can be locally manufactured, they are to invite for bid on local made wire only. In case of special invitation for bid and there are foreign companies among the bidders, and where the bid of the

local manufacturer differs from that of its foreign counterpart not more than 7 %, that government agency or state enterprise is to support the local bidder by way of negotiations.

The analysis of the financial aspect of the electrical wire industry is conducted by comparing the financial ratio of each company in the industry and then it is compared with the average ratio of the companies of the same size, and finally with the industry as a whole, which in turn reveals the differences and causes. This analysis is concentrated on four aspects: liquidity, leverage profitability and efficiency. It reveals that there have been three highly successful manufacturers: Phelpdodge (Thailand) Company Limited came first, Charungthai Wire and Cable Company Limited second, and Thai-Yazaki Company Limited third. As to the financial status of each group of companies of the same size, it may be concluded that the larger companies tend to have better financial status than that of the medium or small companies, in its liquidity, profitability and efficiency. The small-sized manufacturers have unfavourable financial status, they take higher leverage their profitability and efficiency are lower than the large and medium groups. On the whole, it may be concluded that the financial status of the industry still has something to desire, in particular, leverage and profitability, which are not yet attractive to investors. In addition, this study also involves the analysis of the trend of financial ratio of particular kinds in order to perceive the variations of different

ratios of each manufacturer in comparison with the average ratio of each groups of companies and of the whole industry during 1976 to 1979.

As to the financial administration of this industry, the analysis on the capital structure and sources and uses of funds statement reveals that the capital structure of the large and medium and small companies and of the industry is derived from the average liability approximately 67 %, 57 %, 75 % and 66 % respectively, and most of them are current liability in form of overdraft and bank loans, and the rest from the manufacturing companies themselves. The analysis on the sources and uses of funds statement reveals that the means of financing the industry is not actually in conformity with the regulations, During 1976-1977 and 1977-1978 financing on capital was obtained from long term loans in order to invest in current assets, although it may involve low risk, the yield is low; the cost of long term loans is higher than the yield that the current assets provide. It was found in 1978-1979 that short term loan was obtained to invest in permanent assets, but this involves higher risk in repayment of the principle debt in short period of time, lest that the industry may not be able to repay in cash in time, if this is still consistently practised, the industry will be undergoing high risk and may effect its future financial security.

In sum, the problem of the electrical wire industry is the soaring price of the raw materials, selling price is restricted by stiff competition and also subject to government control. Therefore, manufacturers gain only marginal profit or even lose, The problem concerning the financing aspect is that about 60 % of the investment is financed through short term loans, besides, the financing method does not match the working life of the assets. In some year, short term loans have been obtained to invest in permanent assets, which entails high risk to the industry but low yield. This problem may be solved by improving the financing method in order to match the working life of the assets by investing in current assets with short term loans and permanent assets with long term loans. Regarding the high cost of imported raw materials, government promotion on producing raw materials e.g. copper wire, aluminium wire, with standard quality and adequate quantity to meet the demand of the local manufacturers is needed. Productivity should also be taken into account in order to lower the cost of input. In matter of Competition with imported product, the Government may increase import tariff on fully finished electrical wire and to promote local manufacture at large.

สติกวรมประกาศ

ผู้เขียนใคร่ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อผู้ที่มีความสำคัญอย่างมาก ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คือ รองศาสตราจารย์ ธดาวดี มีนะกนิษฐ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมการศึกษา ได้สละเวลาอันมีค่าช่วยวางแนวทาง ให้คำแนะนำ ตลอดจนตรวจและแก้ไขวิทยานิพนธ์นี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ คือ ศาสตราจารย์ สังวร ปัญญาติลก ประธานกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริพันธ์ ธนิตยวงศ์ และอาจารย์ไพฑรวัสส์ บุรณสมภพ กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาตรวจสอบให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความเรียบร้อยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อทุก ๆ ท่านที่มีใ้กำลังใจมาในที่นี่ ซึ่งได้ให้ข้อมูลและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี และขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ได้ให้คำแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์นี้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ณ
กิตติกรรมประกาศ	ท
รายการตารางประกอบ	ด
รายการรูปประกอบ	ถ

บทที่

๑ บทนำ	๑
ความสำคัญของเรื่อง	๑
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๒
ขอบเขตของการศึกษา	๒
สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษา	๔
ขั้นตอนและวิธีการศึกษา	๔
ชนิดของข้อมูล	๕
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	๕
๒ โครงสร้างของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้าในประเทศไทย	๖
ความเป็นมาของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้าในประเทศไทย	๖
โรงงานผลิตสายไฟฟ้าในประเทศไทย	๗
ภาวะการผลิตของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๑๑
วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสายไฟฟ้า	๑๔
กรรมวิธีการผลิตสายไฟฟ้า	๑๖
ต้นทุนการผลิตสายไฟฟ้า	๒๒

บทที่

กำลังการผลิตและปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๒๖
ภาวะการตลาดของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๓๓
การควบคุมราคาจำหน่ายของรัฐบาล	๓๘
ความต้องการสายไฟฟ้า	๔๒
การนำเข้าและการส่งออก	๔๖
แนวโน้มของการใช้สายไฟฟ้า	๕๔
ผลกระทบของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้าที่มีต่อเศรษฐกิจของประเทศ ..	๕๘
ความช่วยเหลือของรัฐบาล	๖๐
๓ การวิเคราะห์ดัชนีทางการเงินของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๖๓
กลุ่มผู้ใช้อัตราส่วนทางการเงิน	๖๓
ลักษณะของการเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงิน	๖๔
ชนิดของอัตราส่วนทางการเงิน	๖๕
วิธีการคำนวณและวิธีวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	๖๗
ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์	๗๓
การวิเคราะห์เพื่อหาอัตราส่วนโดยเฉลี่ยของกิจการในแต่ละขนาด และอัตราส่วนโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๑๒๑
การวิเคราะห์แนวโน้ม	๑๓๑
ข้อบกพร่องของการใช้อัตราส่วนทางการเงิน	๒๑๒

บทที่

๔	การบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๒๓๘
	โครงสร้างของเงินทุน	๒๓๘
	วิเคราะห์แหล่งที่มาและการใช้ไปของเงินทุน	๒๕๕
๕	สรุปปัญหาและข้อคิดเห็น	๒๘๓
	บรรณานุกรม	๒๘๒
	ภาคผนวก	๒๘๓
	ประวัติผู้เขียน	๓๒๐

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑ จำนวนโรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับอุปกรณ์ไฟฟ้าอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างที่จดทะเบียนต่อกระทรวงอุตสาหกรรม	๗
๒ ชื่อผู้ผลิต เครื่องหมายการค้าและที่ตั้งโรงงานผลิตสายไฟฟ้า ในประเทศไทย	๘
๓ บริษัทที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	๑๐
๔ ทุนจดทะเบียนและจำนวนคนงานของผู้ผลิตสายไฟฟ้า	๑๔
๕ โครงสร้างต้นทุนของผู้ผลิตสายไฟฟ้าอูมิเนียม	๒๓
๖ โครงสร้างต้นทุนของผู้ผลิตสายไฟฟ้าทองแดง	๒๔
๗ โครงสร้างต้นทุน ตัวแทนจำหน่าย	๒๕
๘ ชนิดของผลิตภัณฑ์และกำลังการผลิต	๒๗
๙ กำลังการผลิตและปริมาณการผลิตสายไฟฟ้าอูมิเนียม	๓๑
๑๐ กำลังการผลิตและปริมาณการผลิตสายไฟฟ้าทองแดง	๓๒
๑๑ ราคาควบคุมสายไฟฟ้า	๔๐
๑๒ ปริมาณการใช้สายไฟฟ้าอูมิเนียม	๔๓
๑๓ ปริมาณการใช้สายไฟฟ้าทองแดง	๔๔
๑๔ ปริมาณการนำเข้าสายไฟฟ้าอูมิเนียม	๔๑
๑๕ ปริมาณการนำเข้าสายไฟฟ้าทองแดงชนิดต่าง ๆ	๔๒
๑๖ ปริมาณการส่งออกสายไฟฟ้าทองแดงชนิดต่าง ๆ	๕๓
๑๗ จำนวนหมู่บ้านที่จะติดตั้งไฟฟ้าตามโครงการต่าง ๆ ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	๕๕
๑๘ แนวโน้มความต้องการใช้สายไฟฟ้าทองแดงและสายไฟฟ้าอูมิเนียม	๕๗

รายการรูปประกอบ

รูปที่	หน้า
๑ แสดงการผลิตสายไฟฟ้าอลูมิเนียม	๑๔
๒ แสดงการผลิตสายไฟฟ้าทองแดง	๒๑
๓ แสดงวิธีทางการจำหน่ายสายไฟฟ้า	๓๖
๔ โครงสร้างการตลาด ผู้ผลิต (ที่มีตัวแทนจำหน่าย) สายไฟฟ้าทองแดงชนิดสายกลมแกนเดี่ยว ขนาด ๐.๕ มม.	๓๗
๕ กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของบริษัทต่าง ๆ ใน อุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๑๓๒
๖ กราฟแสดงแนวโน้มอัตราकारหมุนเวียนของสินทรัพย์ดำเนินการของ บริษัทต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๑๔๗
๗ กราฟแสดงแนวโน้มอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๑๖๒
๘ กราฟแสดงแนวโน้มอัตราผลตอบแทนจากค่าขายของบริษัทต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๑๗๔
๙ กราฟแสดงแนวโน้มอัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมสายไฟฟ้า	๑๘๖